

- въз основа на това да присъди подходящо и пълно обезщетение за вредите, претърпени от жалбоподателя в резултат на неправомерните действия на Съюза, в размер на четиридесет и един милион, седемдесет и четири хиляди деветстотин и четиридесет евро (41 074 940 EUR), ведно с компенсаторна лихва и лихва за забава с процента, прилаган от Централната европейска банка за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта, и да присъди неокончателно обезщетение в размер на един милион евро, което да бъде съобразено с разходите и инвестициите, които жалбоподателят ще трябва да направи, за да възстанови доброто си име и репутацията си,
- при условията на евентуалност, ако прецени, че размерът на претърпените щети трябва да бъде изчислен отново, в съответствие с член 65, буква г), член 66, параграф 1 и член 70 от Процедурния правилник на Общия съд, да назначи експертиза,
- да осъди Съвета да заплати разноските за производството по жалбата.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания във връзка с неправомерните действия, за които упреква Съвета, както при приемане на мерките за замразяване на средства, така и при тяхното запазване от месец януари 2012 г. Тези основания са изведени от:

- явна грешка в преценката относно участието на жалбоподателя във финансирането на сирийския режим,
- непълнота и неяснота на мотивите за взетите от Съвета мерки срещу жалбоподателя,
- нарушение на правото на защита и на правото на справедлив процес и на ефективна съдебна защита и
- пороци, които се отразяват на направения от Съвета преглед, и водят до незаконосъобразност на приетите от Съвета ограничителни мерки.

Жалбоподателят изтъква, че приетите от Съвета мерки, състоящи се в замразяване на средства, са сигурната причина, както за имуществените, така и за неимуществените вреди, претърпени от него.

Във връзка с имуществените вреди жалбоподателят твърди, че е понесъл значителни оперативни и технологични загуби, дължащи се именно на загубата на делови контакти с няколко европейски и арабски банки, на драстичното намаляване на резултатите от дейността му и на загубата на множество банкови активи от 2012 г. насам. Освен това неговият бивш доставчик на софтуер за банкова дейност преустановил всякакви контакти с него.

Във връзка с неимуществените вреди жалбоподателят иска обезщетение за настъпилите в резултат на засягането на неговото добро име вреди поради приетите от Съвета неправомерни мерки за замразяване на средствата.

Жалба, подадена на 3 септември 2013 г. — Marchiani/ Парламент

(Дело T-479/13)

(2013/C 336/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Charles Marchiani (Тулон, Франция) (представител: C.-S. Marchiani, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на генералния секретар от 4 юли 2013 г.,
- да отмени дебитното известие от 5 юли 2013 г.,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят оспорва решението на Европейския парламент за възстановяване на сумите, които жалбоподателят е получил между 2001 г. и 2004 г. като надбавка за парламентарни сътрудници.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от процесуално нарушение, доколкото решението на генералния секретар на Парламента от 4 юли 2013 г. противоречало на решение на бюрото на Европейския парламент от 19 май и 9 юли 2008 г. относно мерки за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, както и на принципа на състезателност и на правото на защита.
2. Второто правно основание е изведено от неправилно прилагане на Правилника за изплащането на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент (Правилник за разноски и надбавки).
3. Третото правно основание е изведено от неправилна преценка на материалите по преписката.
4. Четвъртото правно основание е изведено от липса на безпристрастност на генералния секретар на Парламента при приемането на решението от 4 юли 2013 г.
5. Петото и шестото правно основание са изведени от изтичане на давностния срок по отношение на сумите, предмет на възстановяването.